

horsche czinicz, dyžli je wureczecz moja. D tak welje wjazy budza te krotke Sslowa teho wschehomozneho Knesa na jedyn newureknem Njew pokazacz, kiž nidy nedyrbi kšjednanju bydž.

A tolla czinimy my hjescheze tak, jako by tajke twerde a trachne Sslowa ni-fajki Błashyn aby Džeczo reczalo, so bychmy so jemu wuřmjecz moli; aby, jako bychu to nascheho Boha a Knesa Zorty byle, a njedhamy ani křinschecz, ani widžicz, so to Szenje sjaunje praji: Duž rosnjewa so ton hospodar zc. kotrež derje pokaze, so won to we wulkim Njewi reczat je, a so won žadyn Błashyn aby Džeczo, neje; Ale ton Knes a Boh wosche wscheho, psched kotrymž Hohry a Semja žri. (kajž Pismo praji) a psched kotrymž Morjo a Wody schumja. A tolla je jeno ton Cžlowek tak twerdy a želesny, so so ničoho neboji a nestra- chuje. aby jo sazpje, a ma kwoje Ssmje- chi stem.

Alle my Prijedarjo kmy bes Winy, pschetož my was ždyn kwojeru napomi- namy, so byscheze kabi tajku Weczer wjaza wazili, dyžli wschitke Penesy a Kubla na Semi. Tehodla budze nam na tamnym Dnju žly Sswjet dyrbecz kwojeriež, a posnacž, so nam nichton ža-

neje Winy dacž nemože. Pschetož my schak tak kwojernje a tak husto na to cže- rimy, so tejšch naschi Pscheczimnizy wo tem wedža, a tajku Wucžbu sa Rezar- stwo maja; a to my sDžakom hohrje wosnemmy.

Pschetož stem posnaju woni, so ku je wjeszje křinscheli, lasowali, a widžili, a so my nejšmy melčeli. Nejšmy my pak melčeli, ale kmy je kwojeru a husto wucžili a prjedowali, tak, so naschi Ne- pscheczeljo kami praja, so kmy tu Wjez psches Mjeru wotšiwedli; Ach da njech teho Muža křudža, kiž nam to kasač je: A njech jich ton Boh sastupuje, kiž jich cžeri, nas satamacž. Da chžemy my wBožim Meni ladacz, na kotrej Stro- ni Boh ton prawy Boh budže, a Křy- stus ton prawy Křystus, a ta Zyrkej ta prawa Zyrkej. Wono budže so wje- szje namakacz, dyž budže Ssnje precž.

Tu Kwilu chžemy my Boha pro- šycž, so by nas we tajkej Wjeri a Wucž- bi psches kwojeho kwojateho Duchu nad- nje sžeržecz chžyt, da budžemy wjeszje powitani lubi Hoszjo ktej Weczeri: Ktemu pomhaj nam nasch luby Wortecz wLjebesach, kwojeho Ssyna Křystusa dla, psches kwojeho kwojateho Duchu, Amen!

Na Zeczu Nedzeli po swjatej Trojizy.

Ach, cžen nas schak sam sasobu, ty Pscheczelo tych rjeschnych Ludži,
Ljeh twoj Gos naschu Wutrobu, a Myslje Poluczi njek sbudži.

Nam polaž, dyž my stonamy, twoj Boh, kiž bu teži rostoty;

A dyž so Kječow dla nam styscheze,

Da newopuschcz nas, Kneže Křyscheze:

Žacz kojždy prajicz samože:

Knes Iesus tejšch moj Troštrat je.

Kneže,